

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 10. september 2024
Kontor: Nordatlantkontoret
Sagsbeh: Rune Kistrup
Sagsnr.: 2024-10156
Dok.: 3395381

Besvarelse af spørgsmål nr. 1342 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1342 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. august 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) og Carl Valentin (SF).

Peter Hummelgaard

/

Lenart Houmann

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1342 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Mener ministeren, at strafammen er et godt kriterium for, om en sag kan føre til udlevering, hvis retspraksis på området har udviklet sig en retning, hvor den fulde strafamme stort set aldrig udnyttes i det danske retssystem? Spørgsmålet bedes besvaret senest 2 dage inden besvarelse af REU alm. del – samrådsspørgsmål AÆ-BA.”

Svar:

1. Justitsministeriet har lagt til grund, at der spørges til reglerne i den danske udleveringslov om udlevering fra Danmark til stater uden for Norden og EU.

Det følger af § 19, 1. pkt., i den danske udleveringslov, at udlevering af udlændinge til strafforfølgning i en stat uden for Norden og EU kan ske, hvis handlingen efter dansk ret kan straffes med fængsel i mindst 1 år. Bestemmelsen skal ses i lyset af artikel 2, stk. 1, 1. pkt., i den europæiske konvention af 13. december 1957 om udlevering af lovovertrædere, som den danske udleveringslov er baseret på, og som indeholder et krav om, at udlevering skal tillades for forbrydelser, som efter lovgivningen såvel i den begærende stat som i den stat, over for hvilken begæring er fremsat, kan medføre frihedsstraf i en længstetid af mindst et år eller strengere straf.

Som anført af Straffelovrådet i betænkning nr. 1099/1987 om strafferammer og prøveløsladelse og betænkning nr. 1424/2002 om straffastsættelse og strafferammer, fastsættes strafmaksima med udgangspunkt i en vurdering af lovovertrædelsernes grovhed eller strafværdighed. Ifølge Straffelovrådet må det i almindelighed anses for velbegrundet at fastsætte strafmaksimum således, at der er et vist spillerum mellem normalniveauet for straffene og strafferammens maksimum, og at der ved fastlæggelsen af strafmaksima også skal tages hensyn til, at strafmaksimum skal kunne rumme tilfælde af gentagen kriminalitet og tilfælde, hvor der er spørgsmål om at dømme for flere forbrydelser (i sammenstød).

2. Danmark prioriterer et effektivt internationalt samarbejde om retsforfølgning af forbrydelser for at forhindre, at kriminelle unddrager sig straf ved at krydse landegrænser. Der er fra dansk side løbende gjort – og gøres stadig – brug af det internationale samarbejde om udlevering af lovovertrædere i sager, hvor formodede gerningspersoner til strafbare

forhold forsøger at undgå retsforfølgning i Danmark. Jeg anser det i den forbindelse ikke for problematisk, at én af udleveringsbetingelserne vedrører strafferammen for den lovovertrædelse, som anmodningen om udlevering vedrører.